

96. Gellivara - visa

1. I Gellivarars trakter jag kuskat mången gång
och uti bergets schakter jag borrat dagen lång,
där kölden många gånger var fyrti grader kall
och stormens hemska sånger mot fönsterrutan small

2. Då tänkte jag på södern och uppå älskad mö,
på systrar och på bröder. Skall jag häruppe dö?
Nej tack, nog söderns lunder jag skåda skall igen
Jag minns de ljuva stunder, så gärna flugit hän

3. Igenom ned vi tågar, först genom frusen jord
Förgäves lappen frågar, vad vi skall här i nord
Han häpen står och undrar, när som maskinen går,
när pustande han dundrar, när som han farten får

4. Här gäller hålla stängen och icke släppa tag,
för här finns gossar många i vårt arbetslag
Här går ej an att svika, nej, bara blinka på,
för alla är vi lika och samma lön vi få

5. Ibland, men icke sällan, då reser vi till stan,
då blir det ljud i skällan, då dricks till andra dan
Och så går hela veckan med rus på samma sätt,
tills alla mynt i fickan har sprungit rätt och slätt

6. Jag minns så väl den kvällen, jag sist i staden var,
jag fria till mamsällen, tills jag fick stanna kvar
Nu friar jag ej mera, nu friar hon till mig,
för här finns flickor flera, kan jag försäkra dig

7. Att fria till en flicka, som står uppå en krog,
det kännes på var ficka, ja, detta vet ni nog
Men vad gör det till saken. ty flickor, vin och sång
kan hålla rallarn vaken, ja, hela natten lång

8. Men nordens möar tycka ju bäst om rallare,
för de förtroligt trycka sin själs utkorade
Ty rallaren är glader, han sorgen slår ihjäl,
han drillar sina spader och är en livad själ

/Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 96/